

UFO

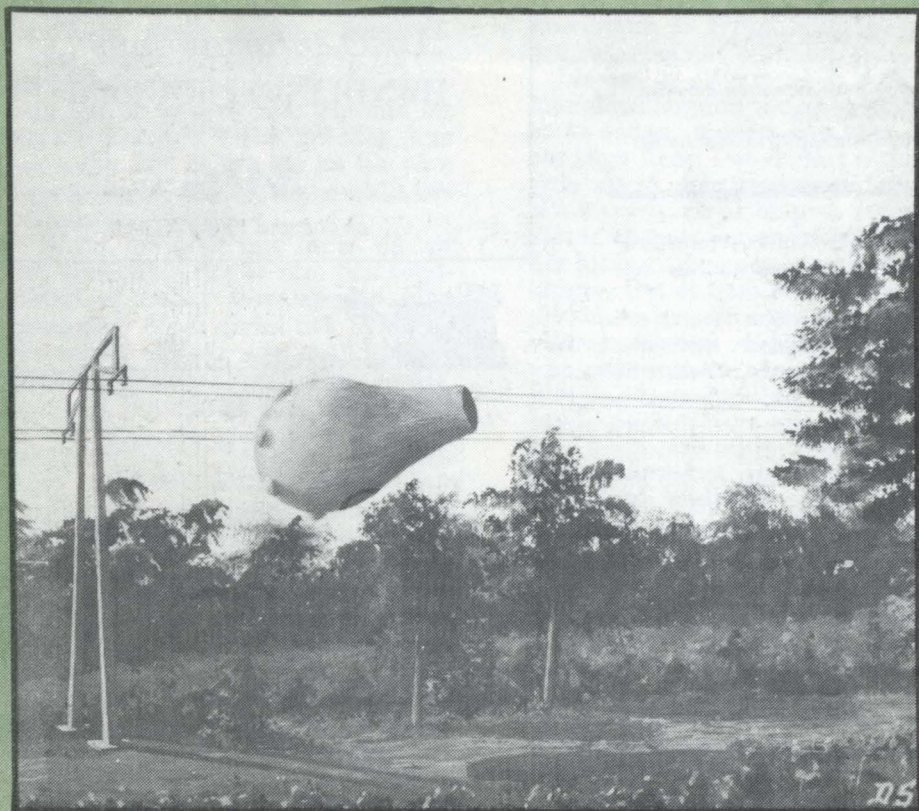
3

INFORMATION NR. 1984

Braxliknande UFO

I SPANIEN!

— SIDAN 10 —

Med en blixtsnabb manöver undvek farkosten att kollidera med 5 000-voltsledningarna.

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser
och ökad kunskap om UFO-feno-
men. Utk. med 6 nr/år.
Prenumerationsåret på UFO-Infor-
mation är 1 jan. - 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Märta Engzen, Lars
Nilsson, Kenneth Eek och T. Gus-
tavsson.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunngård,
596 00 Skänninge.
Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:
Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0
UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av ar-
tiklar och diskussionsinlägg mot-
tages tacksamt.

För att underlätta den redak-
tionella bearbetningen bör manu-
skripten skrivas med största möj-
liga radavstånd på skrivmaskinen.
Var god observera att manus en-
dast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna.
Artiklar och övrigt material ur den-
na tidskrift får återges helt eller del-
vis endast efter tillstånd av ansvarig
utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också
att våra läsare hör av sig med tips
om inträffade händelser av UFO-
karaktär - det kan vara något Ni
läst om i respektive lokalpress på Er
egen hemort eller hört någon berät-
ta. Hjälp oss också samtidigt att lätt
få kontakt med eventuella vittnen
till UFO-observationer genom att
tex notera telefonnummer eller
postadress i breven till oss.

TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
för översättning av engelska, franska och spanska texter

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade
som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv
till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16,
596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

UFO-Information utkommer ej regelbundet varannan månad.

Beställ UFO-Information HANDLINGSPROGRAM

genom att sätta in

30:-

på postgiro 84325 - 0

Missa inte UFO-Information pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

84325 - 0

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

Måttbandet växer!

Jag har tidigare berört tidsbe-
greppet i mina artiklar och sagt, att
tid i universell bemärkelse inte exis-
terar. Tidsbegreppet är en jordisk
uppfinnning. Till största delen använ-
des det för att plåga och hålla den
enskilda människan i selen ett visst
antal timmar om dagen, allt för att
han/hon skall kunna överleva.

Nej, någon självuppfunnen tid be-
höver människan inte för sin vand-
ring här på jorden. Den går inte att
äta när hungern sätter in! Men som
jag sade: den är bra att ha för våra
överordnade, så att de kan hålla oss
på halster dygnet runt.

Nåväl, om tiden inte finns, då bör
det heller inte finnas rum och följd-
riktigt ej heller avstånd. Nu hörs
protester! Visst finns det avstånd,
det märks väl när man skall till job-
bet eller affären. Nog märker vi det,
men det är en belastning vi får dras
med därför att vi är tillverkade av
jordisk materia! Denna är så "grov
eller trög" att av den anledningen
vissa fenomen uppstår, som av oss
uppfattas och tolkas som tid och
rum.

För oss som studerat och lärt ast-
ralprojektion är läget ett annat. Vi
har lättare att förstå problematiken
och inser att rummet liksom tiden är
en illusion, som människosläktet
kommer att få dras med så länge ma-
terien har den sammansättning den
nu har. För en människa tillverkad
av finare materia skulle tids/rums-
begreppet se annorlunda ut. För att
helt försvinna när vi nått den högsta
förfiningen eller samma konsistens
som tanken.

För tanken existerar ej tid/rum.

Skulle vi vara tillverkade av samma
materia som tanken, ja, då skulle vi
också förstå att tid/rum ej existerar.

Det är svårt att förstå innebörden
av vad som sagts när man lever i sys-
temet och dagligen erfar trögheten i
det. Dessa fenomen är inte de enda
vi upplever, eftersom hela systemet
universum är föränderligt påverkar
det oss olika allt eftersom tiden går.

Låt oss ta ett exempel: Antag att
medellivslängden var 50 år för hundra
år sedan, medan den idag är låt
oss säga 70 år. Det skulle i så fall be-
tyda att vi som genomsnittsmänni-
ska lever tjugo år längre, vilket för-
klaras på ena eller andra sättet. Men
här luras vi. Vi lever inte alls tjugo år
längre. Det är bara på papperet, ty i
praktiken har allting i systemet uni-
versum krympt d.v.s. även det vi
upplever som tid. Dygnet har blivit
kortare, men det har också det vi
mäter med. Våra exakta atomur har
ökat i frekvens men vi kan inte mäta
det därför att vi saknar en norm att
utgå ifrån. Skulle vi finna en sådan
så måste det vara utanför systemet
alltså inte i universum och vem kan
väl det, nej vi sitter fast med skägget
i brevlådan och förblir så för lång tid
framöver.

Lika illa är det med våra andra
måttenheter. Vi kan idag uppmäta
en sträcka och vi kan mäta samma
sträcka om hundra år. Vi kommer att
finna att den är exakt densamma.
Det är bara det att vårt måttband
också har förändrats i samma takt
som allt annat, även platsen vi mätt.
I det här fallet har alltsammans
minskat. Frekvensen ökar på materi-
en, tiden minskar och rummet krym-

per. Det är den bistra sanningen. Vad som kommer att hända i slutändan ja det går nog inte att räkna ut idag. Det får vi nog fråga vårt upphov om. Kanske kan vi få en antydning om vad som kommer att hända.

Systemets egenfrekvens (grundfrekvens) är för vårt sätt att se stabil av en viss periodicitet, och det är på en av dessa perioder vi och vårt universum befinner sig. Denna del av perioden närmar sig noll i allt snabbare takt. Förloppet är inte linjärt utan logaritmiskt vilket gör att

slutfasen går ganska så snabbt.

När vi passerar noll bär det iväg uppåt igen. Tiden på jorden ökar och om vi finns kvar kommer vi förhoppningsvis att öka i ålder, tills vi nått nästa topp då det bär utför igen. Ja det var något att fundera över! Skaka på huvudet och förpassa det till fantasins skräpkammar! Måhända kommer det att tas fram vid ett senare tillfälle, dammas av och förses med en annan etikett för att åter säljas med ett starkare namn som underskrift.

Humanoider skrämda pojkar i Michigan

Två pojkar från Onsted, Michigan, kommer inte att glömma dagen de mötte en svävande varelse då de lekte i snön bakom deras hus, den 29 dec. 1981. Pojkarna befann sig inne i sin snöhydda, när de hörde ett högt ljud. Då de tittade ut såg de ett föremål med röda lampor nedtill och gröna lampor upptill samt en rad vita ljus längs dess periferi. När de lämnade hyddan för att bege sig nedför en kulle blev de stående som fastnaglade då de fick se en liten varelse som såg ut att sväva över ett staket. Då de trodde det var ett skämt ropade de åt varelsen men han kom bara närmare. Pojkarna kunde inte röra sig ur fläcken och de visste inte om det var på grund av rädslan eller om de var paralyserade av varelsen. Slutligen släppte tillståndet av orörlighet och de sprang mot hemmet följda av varelsen. Varelsen blev hindrad av några träd och var tvungen att flyga bakåt för att sedan genksjuta pojkarna. Vid denna tidpunkt berättar pojkarna, att varelsen stannade vid ett staket och öppnade en diamantformad, rödfärgad del av sitt

ansikte och sände ut ett stönande ljud. En av pojkarna berättar vidare att varelsen aldrig nuddade marken vid något tillfälle och dess huvud var litet som en grapefrukt. Några ben syntes inte till.

Ingen av dem kunde erinra sig några ansiktsdetaljer, men den ene trodde att dess hud kunde varit grön och lite veckad. Pojken som var närmast varelsen var nästan säker på att han såg en grön dimma svävande på ett kort avstånd från varelsen och att inne i denna dimma fanns en form av "gasmask med en snabel". Som väntat vägrade föräldrarna till barnen att tro deras historia, men en av deras systrar berättade, att de var vita och skakade i kroppen då de kom in genom dörren. En av pojkarna har haft upprepade drömmar om varelsen och har ett leksaksgevär i sin säng på nätterna, medan den andre säger sig ha hört ovanlig ljud utanför huset och krupit upp i föräldrarnas sängar.

UFO-Review nr 14
B.O. Lidén

Alto Da Mocca-fallet:

Närkontakt av tredje graden

Kvarteret Alto Da Mooca i Sao Paulo, Brasilien, är ett populärt område som i huvudsak består av små, låga hus - de flesta byggda av sina ägare - med infarter från sidan, dåligt skötta gårdar, ett enkelt snöre att hänga tvätten på och kullerstensvägar med gatubelysning - ett område, som några år tidigare var planterat. Det är denna omgivning - i övrigt otänkbar för UFO-landningar - som följande redogörelse handlar om.

Den 17 juli 1978 åkte några journalister från tidningen Ciove Do - Brasil till mrs Amalias bostad. Hon var då 44 år, gift och mor till 3 barn och hon bodde i det förnämsta kvarteret i Alto Da Mooca.

Närvarande vid mötet med mrs Amalia, som var enda observatören till den egendomliga händelsen, var en psykolog, dennes dotter och fästman, samt tidningens främsta medarbetare.

Mrs Amalias man ville inte att hon skulle berätta vad hon hade varit med om. Han var rädd för att hans fru skulle bli betraktad som galen. På grund därav var det svårt att arrangera ett möte. Det lyckades dock sedan man lovat henne och familjen full anonymitet.

Mrs Amalia var spontan och samarbetsvillig och hennes svar säkra, utan någon tvekan. Hon gjorde intryck av att vara sympatisk, intelligent och en mycket god observatör.

Observationen

Natten till tisdagen den 11 juli 1978, mellan klockan 23.40 - 23.50, satt mrs Amalia och tittade på TV. Barnen sov. Familjens hund gick mot dörren till gården och började att skälla. Samtidigt började TV-bilden att skaka. Och Amalia, som ha-

de ätit en apelsin, reste sig för att gå ut och kasta skalen i soptunnan. När hon barfota närmade sig dörren hörde hon ett ljud som liknade surret från en insektssvärm. Hon brydde sig inte om det, för grannens verkstad väsnades ofta på samma sätt.

I samma ögonblick som hon kom ut, blev hon stående som fastnaglad vid marken, för på båda sidor av dörren stod några småväxta personer. Bakom dem, mitt på gården, fanns en oval farkost med fyra landningsställ.

Den ena varelsen gav henne ett lugnande tecken eller tecken att vänta. Den andra gled fram mot porten till vägen - utan att vidröra marken - där han tittade åt båda håll, för att komma glidande tillbaka på samma sätt.

Mrs Amalia kunde fortfarande inte röra sig men iakttog allt som hände. Den enda rörelse hon kunde utföra var att lägga armarna i kors, och på detta sätt förblev hon stående. Hon kunde varken tala eller ropa men kallsvettades. Hon kunde inte heller andas normalt.

Den ena varelsen klappade henne på huvudet, medan den andra gick fram till farkosten, där han undersökte dess undersida eller landningsställ. Ufonauten som stod intill Amalia, började också sakta gå mot farkosten. När han kom fram, tog han en cylinderformad sak från sitt bälte och lyste upp vägen, som han just hade gått. Det var ett märkligt ljus, som ständigt vidgade sig eller drog ihop sig. Det var grönt, men såg inte ut som det ljus vi är vana vid. Snarare var det gasaktigt. Därefter tog han - också från bältet - en annan cylinderformad sak, som det kom ånga ur och som han sprutade över båda. Kort därpå kröp de upp i farkosten och gav Amalia ett tecken till att följa efter.

När hon inte reagerade, vinkade båda som till avsked, och stängde dörren. Under farkosten syntes ett slags gas eller rök, som fick jorden på gården att virvla runt, och farkosten började stiga. I samma ögon-

blick tändes två kulörta lampor på farkosten. De lyste med ett skarpt gult sken. Avståndet mellan lamporna var 1-1¼ meter. Sedan steg den med väldig fart och försvann på ett ögonblick.

Amalia sade också, att hon tyckte sig ha sett en tredje varelse. Hon iakttog någon som hastigt rörde sig inne i farkosten.

Några ögonblick efter det att farkosten försvann, återfick Amalia rörelseförmågan. Rösten återkom gradvis då hon åter befann sig tillsammans med familjen. När hon kom in i dotterns rum, såg hon att mamman befann sig i chocktillstånd, hon var iskall, blek och stum. Dottern trodde att hon hade hjärtfel på grund av hennes snabba andning.

Ufonauterna

På huvudet hade de en rund hjälm, som verkade vara av metall, och till färgen såg ut som gammalt

silver. Upptill på hjälmen, i höjd med pannan, syntes ett blåaktigt sken. Ansiktet saknade ögonbryn och ögonfransar. Ögonen låg djupt. Huden stramade runt kinderna. Den var gulaktig, liksom hyn hos en leversjuk. Näsan var platt; mun och öron kunde inte ses på grund av hjälmen. På munnens plats fanns en rund metallbit.

Varelserna var ca 125 cm långa och klädda i ljusa, grå dräkter som täckte hela kroppen, även händer och fötter. På deras bälten fanns ytterligare ett skinande "bälte" - 10 cm brett, utan spänne, som det hängde cylinderformade saker kring.

Besökarna var mycket magra, med stort huvud i förhållande till kroppen. Den ene var kraftigare än den andra. Amalia förmodade att det kunde vara en kvinnlig varelse, som på bröstet hade en rund skiva av metall, 15 cm i diameter. Från

dess mitt utgick ett strålende vitt ljus. Den andra varelsen saknade dylik utrustning.

Farkosten

Farkosten var oval och omgavs av ett silverglänsande band med starkt blålyssande ringar. UFOt vilade på fyra koniska ben. Ovanför silverbandet fanns ovala "fönster", ur vilka ett kraftigt gult ljus strålade. Genom den öppna "dörren" lade mrs Amalia märke till att det på väggen, som var upplyst, fanns "krokar" kanske avsedda för upphängning. Överst på farkosten fanns fyra antenner och mellan dem, i centrum, en större antenn med glob. Globen var sammansatt och skiftade ljus i många olika färger. Den påminde lite grand om en igelkott, berättade Amalia, eftersom små "taggar" stod utifrån den. Vidare lade hon märke till ett slags stol med runt ryggstöd.

Storleken på UFOt, utan stag, var enligt Amalias bedömning två meter i höjd och tre meter i bredd på det bredaste stället. Egendomligt var att det ca 1,5 meter från farkosten - utan synlig förbindelse - fanns två lysande lampor. UFOt var silverfärgat - som av gammalt silver.

Frågor kring berättelsen

- Märkte mrs Amalia något ovanligt med sig själv eller bland husdjuren? Hon sade, att hon kände ett fullkomligt lugn. Det var som om världen hade stannat. Familjens hund skällde i samma ögonblick som Amalia öppnade dörren ut till gården. Den slutade då och stack iväg för att gömma sig på ett eller annat ställe i huset.

- Var månen synlig, eller var det molnigt? Hon minns inte.

- Tror hon, att "flygande tefat" existerar?

Ja, nu gör hon det, men före - nej. Tidigare ansåg hon att det var ungar och journalister som hittade på sådana saker. Filmen "Närkontakt av

3:e graden" har hon varken sett eller hört talas om, och hon har aldrig läst någon litteratur i ämnet. - Vidrörde varelserna marken, när de gick?

Nej, försäkrar Amalia bestämt, De svävade som på osynliga skridskor några centimeter över marken.

- Talade varelserna till henne, eller förnam hon någon form av telepati? Nej, inte alls. De samtalade inte inbördes eller med henne.

- Vad var varelsernas dräkter gjorda av?

Det vet hon inte, men hon lade märke till att dräkterna var mjuka, som kronbladen på en blomma.

- Kom det någon form av lukt från farkosten?

Nej, om man bortser från ögonblicket då farkosten lyfte. Lukten då påminde om ammoniak.

- Var platsen väl upplyst?

Bara lite från en gatlamppa.

- Hur länge varade observationen? Ca tio minuter.

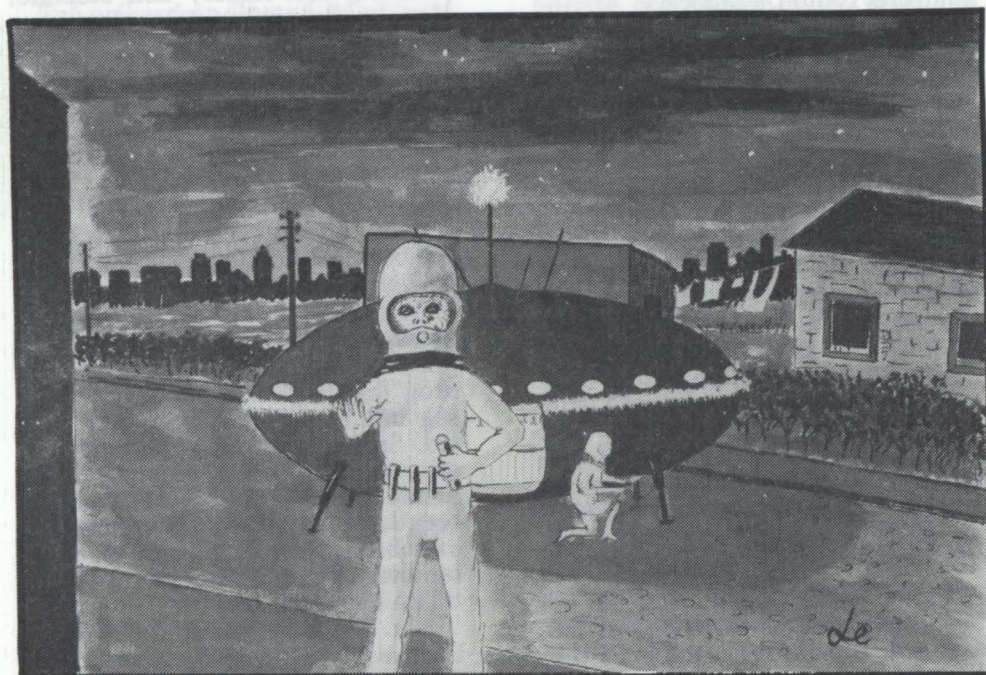
- Märkte hon någon temperaturväxling?

Det vet hon inte. Det enda hon vet, är att hon var kall - iskall. "Ciove Do Brasil" var den enda tidning som tog itu med fallet, och först efter ett års undersökningar blev händelsen offentlig. Tidningen gjorde detaljundersökningar av Amalias berättelse för att hitta ev. hål och motsägelser i den, men utan resultat. Man skall ha i minnet, att det inte var Amalia som önskade ett sammanträffande. Hon gjorde intet som försvårade utredningen. Man kom fram till 15 positiva och 3 negativa punkter i redogörelsen.

Positiva punkter

1. Inte intresserad av publicitet

Händelsen kom till tidningens kännedom via en vän till Amalia med familj. För att slippa rader av tråkigheter, som alltid följer i spåren, krävde man fullständig anonymitet. Händelsen kom inte i dagen via andra kanaler än Amalias egen.

När Amalia kom ut på gården blev hon vittne till något som hon trodde inte fanns: ett "Flygande Tefat", som landet strax intill huset. En av de två ufonauterna gav henne ett lugnande tecken medan den andre liksom flöt iväg mot porten ut mot vägen.

2. Inget budskap

Denna punkt är positiv, för i de flesta sådana kontakter rör det sig nästan alltid om ett eller annat budskap inspirerat av Messias. Men det förekom varken hörbar eller telepatisk kommunikation.

3. Förklaringen

Detta är något som går igen i tusentals rapporter. "Som fastnaglad vid marken."

Surrande som från en insektssvärm

En bland UFO-loger välkänd detalj.

5. Ammoniaklukten

Amalia använde ordet ammoniak för att uttrycka sin luktförnimmelse. I själva verket kan denna iakttagelse ligga mycket nära sanningen, för i många fall är den lukt man förnimmel, "kvävgas". Ammoniak är en luftart, bestående kväve och tre väteatomer.

6. Brist på fantasi beträffande färgerna

Det är aldrig brist på fantasi när det gäller färger vid en UFO-observation. Men i detta fall nämns endast ett gult ljus - bortsett från globen överst på farkosten., som växla-de i olika färger. Man provade henne men att föreslå att farkosten skiftade färg när den lyfte. Men Amalia vidhöll att det endast var ett ljus, nämligen gult - med olika ljusstyrka.

7. Varelsen som gled över marken

Det finns endast ett fåtal liknande fall. Och hur skulle hon kunna hitta på detta själv, om hon inte hade sett det i verkligheten?

8. Lampornas sken

Något som ständigt återkommer i dessa undersökningar.

9. Desinficering före avfärd

Besättningsmännen desinficerade sig med "luft" innan de lyfte. Något som är ovanligt och inte så välkänt i dessa sammanhang men ganska logiskt.

10. Känsla av lugn

Amalia sade att hon kände ett lugn som om hon var död. Denna förnimmelse eller liknande "upphävningar" är typiska vid UFO-observationer.

11. Hundens reaktion

Husets lilla hund skällde när dörren öppnades, men sekunden senare gömde den sig i något hörn av huset.

12. TV-störningar

Bilden skakade, som om TV:n var dåligt inställd. Denna välkända detalj kan vara påhittad, och väger därför inte speciellt tungt i sammanhanget.

13. Den äggformade farkosten

De flesta människor känner till, att farkoster som vanligtvis besöker oss liknar en diskus, tefat etc. Varför skulle denna kvinna veta att de också kan vara ovala?

14. Lamporna - 1,5 meter från farkosten

Skulle detta vara påhittat, vore det riskabelt för historiens trovärdighet. Denna ologiska handling är känd bland ufologer. Men det skulle ha varit ganska svårt för henne att hitta på något sådant. Hon är ju en typisk husmor som aldrig tidigare hört talas om UFOs.

15. Dotterns förklaring

Det finns ingen annan som kan bekräfta dotterns förklaring till det tillstånd hon fann sin mamma i.

Negativa punkter

1. Dåligt val av landningsplats

Föremålets landningsplats var den sämsta tänkbara. Piloten, som fick idén att landa just där, måste ha haft mycket god orsak att göra så.

2. Inga andra observatörer

Något som inte är till detta falls fördel.

Vägen till det okända Eterkroppen

Forts. fr. föreg. nummer

Vi skall minnas att:

Livet är av elektrisk natur (eller närmast lika denna). Följaktligen äger livet också magnetiska egenskaper. Men, - liv måste ha sin boning i någonting. (Liksom vatten måste det finnas i någonting). Livet finns i allt från det lägst stående till det högst varande, Gud eller vårt upphov. Stenen har sitt liv, trädet sitt och vi människor har vårt liv. Ändå är livet gemensamt för allt och alla.

Det första livet sökte sig att vara i var enkelt och okomplicerat, men med livet som inspirationskälla har den fysiska förvaringsplatsen för livet växt i storlek såväl som i intellektuell kapacitet. Amöbans lilla ensamma livscell har till sig lagt cell efter cell, och olika livsformer har dannats som ett svar på livets kraft att vilja uppnå den perfekta formen för att kunna överleva just här och nu.

Det ligger frestande nära att tro att vi som människor kommer från just detta lilla encelliga (djur) och det är väl vad vi får lära av dem som makten haver. Personligen tycker jag inte att det stämmer. Låt så vara att livet en gång någonstans i uni-

3. Inga bevis

Som vanligt finns det inga konkreta bevis.

Källa: UFO-aspekt nr 1. 1982

Svensk översättning: Niels Nielsen

versum uppstått på liknande sätt, men då skall man inte glömma att det också kan ha spritt sig till andra planeter av s.a.s. egen kraft med någon form av teknologi. Det ser för mig troligare ut, att så är fallet med oss människor här på jorden.

Och i så fall har vi våra 'föräldrar' någonstans ute i det stora alltet (kan det vara där vi kan spåra Gudsbegreppet). Ja, troligen är det så. Livet är komplicerat, åtminstone i våra ögon. Något som försvårar för oss när det gäller att förstå är tidsbegreppet. Detta är något av det mest försvårande för oss, när det gäller att förstå vår plats och uppgift i livets skola.

För att återgå till livet, har det som bekant sin boning även i oss människor. Och som människor är vi tillverkade av kött, ben, blod och så vidare. Vi är som allt annat vi ser på jorden av fysisk natur.

Vad vi inte ser och heller kanske inte vet, det är att vi också har en (eterkropp) astralkropp för att ta ett annat namn på samma sak. Denna kropp är identisk med den fysiska men av en annan konsistens. Efter-

som den fysiska kroppen, sedd med vetenskapliga ögon, är ganska gles i sin konstruktion - den är ju uppbyggd av atomer som inte ligger packade tätt samman utan har tomrum mellan sig - så är det plats för eterkroppen s.a.s. mellan de fysiska atomerna.

I dessa kroppar finns det vi kallar livet eller den elektriska kraft, som driver dessa båda kroppar framåt i utveckling på alla plan. Att vi har denna eterkropp beror på att så småningom skall vi som individer sluta att leva i vad vi kallar den fysiska världen och övergå till ett annat livsplan. För att då vara hemmastadda har vi redan levit i astralkroppen också, ty det är i den vi skall fortsätta vårt liv.

Vi utvecklas i riktning mot ett högre livsplan och astralkroppen gör också samma erfarenheter som den fysiska kroppen gör. Livet noterar och lägger på minnet. Den dag vi lämnar den fysiska världen märker vi det knappast tack vare att vi redan levit i astralkroppen, och att vi då

lämnar den fysiska kroppen känns kanske ungefär som att ta av ytterkläderna. Man blir lite mera lätttrölig. Obs. detta är inte något som har att göra med den fysiska döden för som sökare vet ni, att man lever om sitt liv gång på gång tills man är tillräckligt utvecklad för att nå ett högre plan, och det är då denna astralkropp kommer till sitt rätta jag. Måhända också i vissa mellanperioder mellan de olika jordeliven.

Livet är, som jag tidigare sade, gemensamt för allt och därför är det också möjligt att utvinna information från allt och alla. Det är endast en fråga om att veta hur.

Dessa olika kurser gör det möjligt för den verkliga sökaren att erhålla informationer på vägar som icke normalt betraktas som normala. (Via telepati t.ex.!) Men det ger även möjlighet att lyssna till en blomma när hon exempelvis är i fara. Hon vet det och skriker ut sin rädsla, dock utan att vi vanliga människor hör eller förstår.

Forts. nästa nummer

Braxliknande UFO I SPANIEN!

Händelserna inträffade i slutet av januari 1969 (möjligen den 29) i byn Matadepera i provinsen Barcelona. Det enda vittnet var en gammal kvinna på över 80 år. Hon är vid god hälsa och anmärkningsvärt energisk. Hon går utan besvär och använder inte käpp, och även om hon använder glasögon kan hennes syn betecknas som fullt tillfredsställande, vilket vi haft tillfälle att konstatera. Dessutom kan vi bekräfta, att hon är vid sina övriga sinnens fulla bruk. De fungerar felfritt. Vid de tillfällen vi samtalade med henne uppträdde hon med en livfullhet och andlig känsla som är ganska ovanli-

ga hos människor i hennes framskridna ålder.

Vår livliga och sympatiska gamla dam, fru Antonia Soler Rius (pseudonym), går ofta ut ur sitt hus och upp på berget, som ligger ganska nära hennes bostad, för att samla örter eller bara för att promenera. Det gäller ju att få lite motion och komma ifrån ledan och enformigheten i ett stilla, inlåst hemmaliv.

Klockan var tio på förmiddagen nämnda dag, då fru Soler begav sig ut i markerna i byns utkanter.

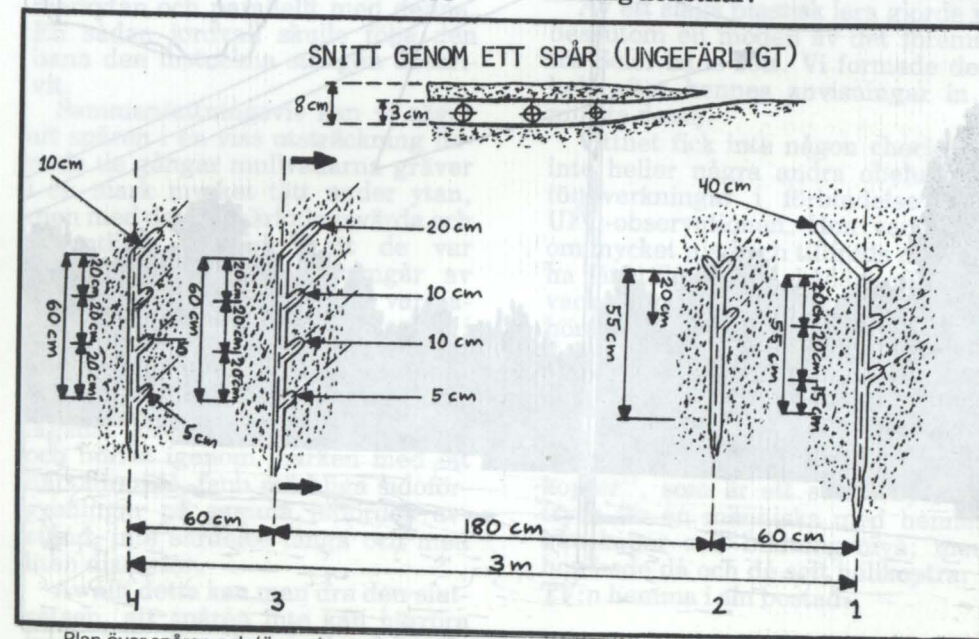
Det var en vacker dag med härligt solsken och klar himmel. Medan vittnet stod vid väggkanten och

plockade örter, hörde hon plötsligt ett kraftigt ljud, som verkade mycket märkligt med tanke på platsens belägenhet och tiden på dygnet. Hon beskrev det som ljudet från en bil som med hög fart kör förbi mycket nära. Den gamla damen reste sig strax för att försöka upptäcka vad som var på gång, och varifrån ljudet kom.

I samma ögonblick såg hon "ett märkligt flygande föremål" dyka upp till vänster om henne och röra sig i en lätt stigande bana upp mellan trädskronorna. Hon såg att föremålet genomförde en tvär och blyxtsnabb manöver för att undvika att kollidera med en 5.000 volts högspänningskabel, som spärrade vägen för dess uppstigning. Manövern utgjordes av en plötslig dykning för att undvika kollision med kabeln, varvid föremålet flög under denna. Detta innebar en imponerande precision och säkerhet, då kabeln befann sig ca 6,5 meter över markytan. Man bör också tänka på föremålets höga hastighet, det korta avståndet till kabeln (ca 20 meter) och föremålets storlek, vilken av vittnet upp-

skattades till omkring 3 m längd, 1,5 m höjd och 2,5 m bredd.

Vittnet beskrev föremålet på följande sätt: Det liknade fisken braxen. Det var med andra ord format som en ganska platt fisk, som blev smälare baktill och slutade i ett slags lodrät stjärt. Det såg ut att vara av metall, och vittnet lade märke till de mycket livfulla och strålande färgerna på dess yta; hon sade att hela ytan var målad och att de förhärskande färgerna var gult och grönt. Färgerna bildade ett slags knoppar och bladliknande figurer; och där knopparna var gula, var bladen eller de omgivande partierna gröna, och omvänt. Dessutom fanns på undersidan ett slags rund korona eller ring med gulorangefärgat mittparti. Mitten omgavs av en svart eller djupt mörkblå cirkel. Runt denna fanns ett ringformat område med en blandning av gula och gröna färger, som bildade ett slags mycket vacker prägling och som vittnet tyckte mycket om. Hon tillade att hon aldrig tidigare sett något liknande, och att föremålet måste tillhöra någon skicklig konstnär.

Plan över spåren och (överst) ett schematiskt tvärsnitt av ett av dem.

I fören eller nosen fanns runda eller kulformade utsprång, vars syfte eller natur vittnet, som väntat, inte förstod. Fru Soler kunde inte upptäcka några fönster eller dörrar. Ytan föreföll henne slät och enhetlig.

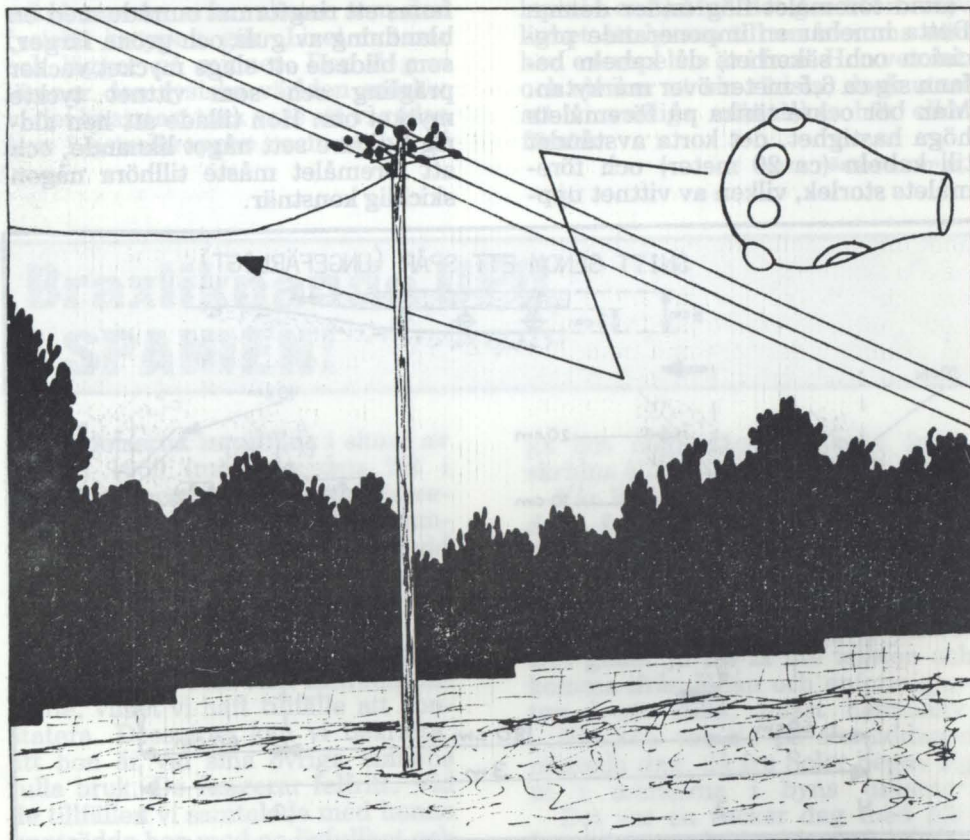
Figur 3 visar tydligt de detaljerna jämte den dykningsmanöver föremålet genomförde för att undvika kollision med högspänningsledningen, där det rörde sig genom en fyrkantig öppning, ca 6 meter hög och 4 meter bred, vars sidor utgjordes av elmasten och en pinje som inte räckte riktigt ända upp till ledningen.

Då UFOt passerat detta hinder, rörde det sig hastigt uppåt i en snett stigande bana, som ett vanligt flygplan som startar, och försvann ur

sikte som om det flög iväg över en grannby, Terrassa, som ligger 6 km från Matadepera. Det flög på låg höjd över pinjerna och de låga hus som finns i området.

Hur intressant denna berättelse än är, kan saken härmed inte anses utagerad. I betraktande av det vi härafter kommer att redogöra för, menar vi att fallet är av speciell vikt.

Där är vår medarbetare i Sabadell, Juan Fonolleda Prat, som gett oss dessa första detaljer. Fonolleda bad vittnet följa med tillbaka till platsen för händelsen, där han ville företa undersökningar och leta efter eventuella spår eller andra konkreta bevis för en landning, som ingen hade sett, men som ändå kunde ha skett. Undersökningarna visade, att det ca 30-40 meter från den plats där

UFOt och dess bana.

fru Soler stod, fanns en del märkliga spår i markytan. Tack vare vår medarbetare fick vi besked om detta, varför en grupp medlemmar i CEI (Centro de Estudios Interplanetarios i Barcelona) åkte ut till Matadepera. Vi satte igång med att undersöka den möjliga landningsplatsen i detalj och noterade en rad data, som vi presenterar i följande avsnitt.

På figur 4 visar vi märkenas placering och utseende. Här finns ett enastående reellt och påtagligt vittnesbörd om eventuell UFO-landning vilket baseras på det faktum att det inte lyckats oss att förklara dessa spår utifrån invanda föreställningar, trots att vi tagit alla tänkbara hypoteser i betraktande. På skissen kan man se fyra parallella linjer, fördelade på två grupper om två i vardera. Dessa är orienterade i riktningen nordväst - sydost, vilket också är den riktning i vilken vittnet såg UFOt färdas och försvinna.

Då dessa spår upptäcktes såg de "svullna" ut, som terrängen skulle se ut om man stuckit in ett ganska tjockt metallföremål strax under markytan och parallellt med denna. En sådan jordvall skulle följa den bana den instuckna stängen beskriver.

Sammanfattningsvis kan vi säga, att spåren i en viss utsträckning liknade de gångar mullvadarna gräver i en mark mycket tät under ytan, men med den anmärkningsvärda och väsentliga skillnaden att de var mycket smalare (som framgår av skissen), att de låg i par och var parallella, att de alla var orienterade i samma riktning (NV - SO), att de hade en öppning svarande till ingång och utgång och att man när man avlägsnat jorden över dessa kanaler och borrar igenom marken med ett hårt föremål, fann märkliga sidoförgreningar på samma inbördes avstånd, inte särdeles långa och med liten diameter.

Av allt detta kan man dra den slutsatsen, att spåren inte kan härröra från några djur; inte heller från någon känd maskin, om man tar deras

utseende i betraktande: de var i det närmaste vågräta, med kanske någon lutning nedåt; de låg på ringa djup; de hade de omnämnda förgreningarna etc. - se skissen på fig. 4.

Det är värt att nämna, att väggarna i kanalerna bar tecken på att vara pressade ut mot sidorna. Detta stöder den hypotes som går ut på att ett slätt och hårt föremål med stor kraft pressats ned i jorden.

Bland de två par spår som hittades, var spåren i det vänstra paret mycket tydligare än de övriga. 9 - 10 meter därifrån fanns det ytterligare fyra spår, men de var mycket utslätade varför vi avhåller oss från att överhuvudtaget uttala oss om dessa.

När vi avlägsnat jorden som täckte de underjordiska gångarna, satte vi igång med att undersöka dem invändigt. De såg inte ut att innehålla något stoft (var alltså tomma, i motsats till Marliens-spåren från 1967, som innehöll ett violett pulver). Vi tog ett gipsavtryck av ett av spåren, men detta blev något oformligt och betydligt större än märket i själva verket var.

Av ett slags plastisk lera gjorde vi dessutom en modell av det föremål fru Soler hade sett. Vi formade den helt efter hennes anvisningar in i minsta detalj.

Vittnet fick inte någon chock och inte heller några andra obehagliga följdverkningar i förbindelse med UFO-observationen. Hon var tvärtom mycket glad och tillfreds med att ha fått tillfälle att skåda "något så vackert". Hon hade aldrig tidigare hört talas om UFOs, men å andra sidan försäkrade hon oss att hon mycket väl känner igen vanliga flygplan och helikoptrar och mycket lätt kan skilja dessa från varandra. Hon kunde inte riktigt uttala ordet "helikopter", som är ett svårt, nytt uttryck för en människa med hennes kunskaper och bildningsnivå; men hon hade då och då sett helikoptrar i TV:n hemma i sin bostad.

Källa: UFO-nytt, nr 6, Nov.-Dec. 1972

Ufonauter och sex i Columbia

Källa: Flying Saucer Review, Volume 23, No. 1, 1977.

En kväll (rapporten uppger ej datum) kom Liberato Quintero hem från sitt arbete på en farm vid El Baúco, Colombia. Han har fru och tre små barn, och bor i ett hus på den lantegendom där han ser till en hjord på ca 40 kor. Han kom in, tog av av sig sina sandaler och slängde sig i den nya hängmatta som hans hustru nyligen tagit med sig hem från en shoppingtur i la Guajira. Snart låg han där i djup sömn, och snarkade ljudligt - vilket, enligt vad hans fru Brunhilda senare berättade för pressen var det första underliga hon lade märke till hos honom denna kväll, ty han brukar normalt inte snarka alls.

Hon låg vaken en stund och betraktade honom, oförmögen att som-

na. Sedan bröt ett åskväder ut med mycket åska och blixtar, och detta väckte Liberato. Vid det laget hade Brunilda, efter att ha givit sitt minsta barn bröstet en sista gång, själv lagt sig och somnat.

Liberato kände sig "underlig"... som om något ovanligt skulle hända honom. Han kände att han absolut måste stiga upp ur hängmattan. Han var nervös och svettades, och insåg att hans egna rörelser och känslor inte var riktigt normala. Han gjorde korstecknet, läste Fader Vår och rusade ut ur huset.

Ute var allt normalt och lugnt. Det häftiga regnet hade upphört och stjärnorna började synas i luckor i molnen. Liberato fann sig promene-

ra mot ladugårdarna, vilka ligger ett bra stycke från huset. Men han kände att det var något "tungt" och "svårt" i hans rörelser. Han fortsatte långsamt framåt och kände det som om han "styrdes av någon oförklarlig yttre kraft".

När han kommit fram till den bäck som rinner tvärsöver farmen, stannade han och sköljde ansiktet. Klockan var nu omkring halv ett på natten.

Strax innan han kom fram till ladugårdarna blev han medveten om en klar ljusstråle som lyste upp himlen. Instinktivt kastade han sig ned på marken. Ljuset närmade sig stadigt. Han försökte ta sig upp men benen gav vika under honom. Äntligen lyckades han krypa in bland några buskar och gömma sig i en hålighet i marken, varifrån han hoppades kunna titta utan att själv bli upptäckt.

Den äggformade farkosten

Som Liberato beskrev det senare: "Allt verkade så underligt. Först trodde jag, att jag drömde men snart insåg jag att det inte var en hallucination, utan verkligt nog. En stor, lysande farkost, formad som ett hönsägg, sänkte sig långsamt ned från himlen, och lyste upp hela omgivningarna. Och det förändrade temperaturen! Strax innan, efter det häftiga regnet, hade det varit ganska svalt, men nu blev det plötsligt som ett inferno - en absolut outhärdlig hetta."

Förskräckt fortsatte han att betrakta den märkliga farkosten, när den tog mark mycket nära ladugårdarna. Dess ljus var så starkt, att det bländade och förblindade honom. Under några sekunder rådde

en dödlig tystnad. Sedan hördes ett tungt metalliskt ljud, varvid en liten stege blev synlig på sidan av farkosten och sänktes ned mot marken.

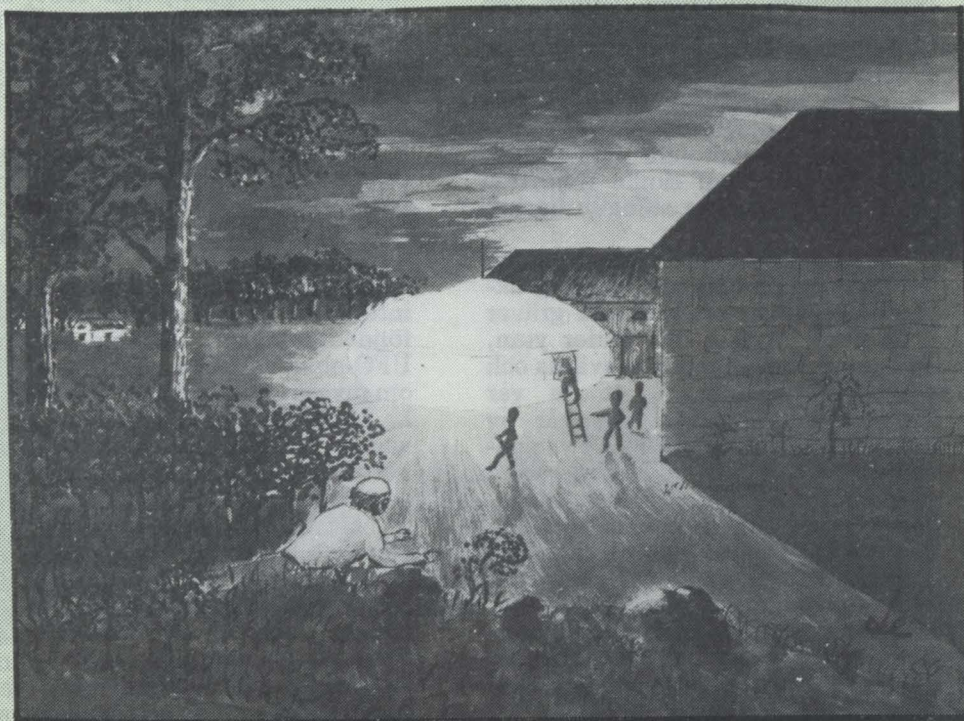
Liberato fortsatte: "Vid det här laget var jag ännu räddare än förut. Jag ville springa bort därifrån, men detta var omöjligt. Jag var liksom naglad vid marken. Hur mycket jag än önskade rusa därifrån kunde jag helt enkelt inte. Jag ska säga er, och jag svär vid Gud, att så stor var min fruktan att jag kunde helt enkelt inte röra mig från platsen.

"Vid ett tillfälle kände jag det som om jag skulle svimma, men så fick jag förnyad kraft och bara satt där. Men det var nära att jag skrek rakt ut, då jag såg en massa människor kom ut ur maskinen, och de verkade ha ljus eller ficklampor i händerna."

"Jag minns mycket klart hur de såg ut. De var under 1,5 meter i längd, vithyade, med tillplattade ansikten, mycket högra kindknotor, ganska tjocka ögonbryn och runda utstående ögon. Jag tror att de varken hade ögonlock eller ögonfransar. Det fanns också tre kvinnor med långt hår, som kom ut ur maskinen efter männen. De verkade alla mycket imponerade och tittade omkring sig åt alla håll."

Liberato verkade mycket utmattad när han senare beskrev allt för tidskriftens utsände, och han var tvungen att hämta andan då och då under redogörelsens gång. Han såg blek ut och bad om andrum för att återhämta sig. Brunilda gav honom ett glas vatten. Han drack lite och fortsatte:

"Jag kunde fortfarande inte röra mig. Jag blev förskräckt, när jag såg dessa små män och kvinnor och satt därför kvar. Men plötsligt befann sig en av dem precis vid sidan av mig. Jag försökte rusa därifrån, men

Äntligen lyckades Liberato krypa in bland några buskar och gömma sig, varifrån han hoppades kunna se utan att själv bli sedd.

de fick tag i mig omedelbart. De var mycket vigare än jag eller någon av er, De grep mig i handen, och det kändes som om den brann. Med uppjudande av alla mina krafter slog jag minst fyra eller fem av dem till marken, men de var alldeles för många för mig, och mina krafter sinade.

"Sedan grep de mig plötsligt om ryggen. Från denna stund var jag helt i deras våld. Jag förlorade medvetandet, och när jag återfick sinnen, efter jag vet inte hur lång tid, befann jag mig i ett rum med ovanlig belysning..."

Ombord på farkosten

"Min högra arm kändes mycket öm, och jag kunde tydligt se ett märke som liknade det som lämnas av nålen när man fått en injektion. Jag tror att de tagit blod från mig. Och ganska mycket blod också, för jag har haft hemsk huvudvärk sedan dess.

"Så snart jag återfått medvetandet pinades hela min kropp av värk, precis som om de klått upp mig ordentligt. Men ännu större blev min förvåning då jag såg tre av dessa kvinnor vid min sida, där de stod och gav mig något slags massage på ryggen som för att avlägsna värken.

"När jag kände hur de smekte mig på detta sätt blev jag verkligen häpen. Men vad som förvånade mig var, att de var fullständigt nakna och stod i utmanande ställningar, redo för vad som helst. Jag erkänner att jag är mycket förtjust i kvinnor, men jag svär att jag i denna stund inte visste vad jag skulle ta mig till. Jag tog en god titt på en av dem. Hon verkade riktigt tilldragande. Hennes bröst var välformade och inte så stora. Jag gjorde ett försök att kyssa dem, och hon hade inget emot det. Efter detta var allt mycket enkelt. Hon var fullkomligt naken, och det var även jag. Jag fortsatte att kyssa henne, från bröstet och nedåt, och jag lade märke till att hon

inte hade någon navel. Jag blev väldigt upphetsad och tog henne. Hon verkade fullständigt omättlig, mycket, mycket eldig... Hon var oerhört hårig, hennes ben var mycket korta, men eftersom hon själv var så kort, var benen mycket välsvavade med tanke på kroppslängden. Hyn var mycket mjuk och höfterna var snygga, mycket snygga.

"Jag vet inte hur länge jag stannade hos henne. Men när jag fått nog och ville bryta upp för att gå hem, höll hon mig tillbaka. Jag kände mig precis som ett fjättrat barn, och min rädsla började nu bli större än någonsin tidigare. Denna kvinna, som jag hållit i mina armar några sekunder innan, utstötte nu en serie läten som påminde om hundskall, och hon fick svar med skall från andra delar av farkosten.

"Jag var utmattad vid det här laget. Men plötsligt kom de två andra kvinnorna fram till mig och gav mig en märklig gulaktig dryck, och denna gav mig tillbaka hela min forna vigör. Hur lång tid som förflutit tills dess har jag inte den minsta aning om.

"Den första kvinnan hade lämnat mig fullständigt utmattad. Men det mest fantastiska var denna dryck som de gav mig, vilken återställde min fysik som om inget hänt! Jag skulle gissa att hela affären med de tre varat i minst tre timmar. Allt jag minns nu är att efter att jag haft den första kvinnan så blev allt svart omkring mig. Och sedan kände jag plötsligt sticket av sprutan igen. Men denna gång var det inte i högra armen utan i ryggen, i det område där de hade smekt mig så mycket."

Utkastad på fältet

"Jag vaknade igen och fann mig liggande på gräset. Det höll just på att gry. Med stor svårighet lyckades jag resa mig upp och springa hem för att så småningom berättat för min fru och mina arbetskamrater allt vad som hänt mig. Mina kamrater beväpnade sig och gick tillbaka till den

plats, där jag fallit i dessa märkliga varelsers händer. Men det fanns inte någon där. Inget, utom en oerhörd tystnad. Allt som fanns att se på platsen var märken i marken efter maskinen ur vilken kvinnorna kom - dessa kvinnor som, egendomliga som de var, lämnat mig en del störande minnen. Varje gång jag tänker på det ringer det i huvudet."

Brunilda: Jag såg själv en farkost!

"Tja, jag har min egen åsikt om saken. Jag är inte svärtsjuk, men vem skulle när allt kommer omkring vilja tvingas till att göra det som min man gjorde? Jag vet inte varför de där hyndorna skulle ge sig på min man, som tills nu aldrig varit mig otrogen trots att han är mycket förtjust i kvinnor. Min man betyder allt för mig, och jag klarar mig inte utan honom. Faktum är att jag samma kväll, innan det hände, hade lagt märke till att han betedde sig underligt. Och i synnerhet när han kom hem från arbetet och tog av sig skorna och lade sig i hängmattan. I normala fall snarkar han aldrig. Men den natten snarkade han... och vilka snarkningar sen! Jag har aldrig satt någon större tilltro till allt detta prat om män och kvinnor från andra planeter, men nu måste jag tro på det på grund av det som min man gått igenom. Och en annan sak också. Jag har själv sett en märklig maskin, precis som min man beskrivit den, flyga omkring här de senaste dagarna. Låt oss hur som helst hoppas inför Gud att de inte kommer tillbaka för att hämta Liberato igen. För om de kom tillbaka tror jag att det skulle bli slutet för mig, ty de skulle göra honom fullkomligt steril! Visst, vi har ju redan några barn, men hur som helst skulle detta vara något förskräckligt.

När det gäller mig själv tror jag inte att jag skulle kunna göra något sådant, som min man gjorde. Jag skulle hellre dö än låta mig utnyttjas på detta sätt av någon som jag inte ens känner. Och från en annan pla-

net dessutom! Nej - det vore inte anständigt! Det skulle vara alldeles för mycket!"

'Liberato en av mina bästa arbetare'

Ägaren till farmen La Vida Tranquilla, en advokat vid namn Miguel Antonio Pina Vega hörde allvarligt på när Liberato berättade sitt märkliga äventyr, varefter han omedelbart ordnade så, att denne kunde bli undersökt av en läkare.

Ombedd av journalisten att kommentera fallet, svarade han:

"Jag har omkring tjugo anställda på farmen, och Liberato Anibal Quintero är en man som jag anser vara fullständigt trovärdig. Han är en seriös, hårt arbetande person som dricker mycket lite. Han har inga laster och han röker faktiskt inte ens cigaretter."

Han anser Liberato vara en av de mest effektiva arbetarna på farmen: "En av de bästa jag någonsin haft. Jag har aldrig haft några problem med honom, och jag väntar mig heller inga ens nu efter de uttalanden han gjort. Men det kommer ju utan tvekan som en chock när man får höra en historia som denna. Jag fick mig den berättad samma morgon, när jag åkte ut för att hämta in mjölken. Min första tanke var, att det måste vara något slags sjukt skämt, men senare insåg jag klart att Liberato talade sanning, och detta bekräftades ytterligare av den doktor som undersökte honom, vilken menade att det hela är fullt möjligt och att Liberato Anibal Quintero är fullt normal varför möjligheten av att han kanske råkat ut för något sorts hallucination helt kan uteslutas."

Läkarens utlåtanden

Distriktsläkaren, Dr Manuel Villanueva Amaris, tillhör en av de få personer som inte på något sätt anser ladugårdskarlen berättelse vara så häpnadsväckande.

Han utförde en fullständig hälsokontroll av Liberato. Hans utlåtande, som det presenterades i pressarti-

keln, lyder som nedan:

"Inget i mannens berättelse förvånar mig det minsta. Jag har själv haft tillfälle läsa en mängd beskrivningar på sistone, vilka avgivits av fullständigt seriösa personer - en av dessa var en läkare i Argentina - angående närvaron av utomjordiska varelser mitt ibland oss, och jag har också sett flera andra fall som presenterats i dagstidningar och tidsskrifter. Vad gäller min undersökning av Liberato Quintero, upptäckte jag inget som skulle bringa hans påståenden i tvivelsmål, ty han åtnjuter en fullständigt perfekt hälsa. Hans neurologiska tillstånd och hans reaktioner, tillika med alla tester jag utsatte honom för, har givit mig fullständigt tillfredsställande resultat."

Dr Villanueva betonade särskilt att han inte på något vis finner ladugårdsskarlens berättelse osannolik, och fortsatte:

"Jag tillhör verkligen inte dem som kommer att kritisera honom. Detta är frågor som vi måste tänka på mycket noga, och de måste vara föremål för ingående studier, såttillvida som mänskligheten faktiskt försökt ta reda på huruvida det finns eller inte finns levande varelser på andra planeter, och det finns många bevis på att det är så, vilket vi kan se i alla dessa fall som håller på att bli alldagliga händelser och som visar att sådana varelser faktiskt existerar, och att de har kommit hit och besöker oss."

"Jag skulle personligen mycket gärna kunna tänka mig ha en sådan upplevelse som lantbon Liberato råkade ut för. Men när man önskar det så inträffar det aldrig. En stor synd! Det kunde ju vara riktigt trevligt!"

För dem som fäster stor vikt vid sådana saker, är likheterna mellan detta fall och fallet Villas-Boas många och slående nog. (Vi har till exempel farkostens generella form; metallstegen som gled ned; varelsernas längd; deras vita hy, deras höga kindknor; deras "skällande"

tal; tagandet av blod från offret; den skarpa belysningen i farkosten). Men det finns även olikheter. Sålunda beskrivs de här omnämnda kvinnorna ha utstående ögon och vara mycket håriga, medan A.V.B. däremot sade att hans lilla förförerska hade sneda, kinesliknande ögon. Hans berättelse visar, att hon verkligen inte var det minsta luden.

Hur som helst börjar fler och fler av de mer insiktsfulla bland de UFO-intresserades led inse, att alla våra föreställningar om olika typer av UFO-varelser antagligen är inbillning. Det är knappast troligt att någon av vår ras ännu kan säga hur någon av dessa varelser från demonriket verkligen ser ut. De som läst artikeln om det unga par som råkade ut för en UFO-händelse i Rhodessia 1974, minns kanske vad den unge mannen svarade, då han under hypnos blev tillfrågad hur varelserna såg ut (betänk att han befann sig i djup trans):

"De såg ut som jag ville att de skulle se ut. Tyckte jag att de såg ut som ankor, så såg de ut som ankor; tyckte jag att de såg ut som monster, så såg de ut som monster."

Många har redan börjat inse att den ändlösa katalogiseringen av ljus på himlen - och kanske även av UFOs på marken - av allt att döma antagligen är meningslös. Och om detta avslöjande från Peter är riktigt, verkar det som om vi i allra högsta grad slösar bort vår tid när vi försöker sammanställa listor över en mängd olika kategorier av "UFO-varelser." (Jag får tyvärr erkänna att antagligen ingen annan ägnat så mycket tid åt detta än jag själv). Ty det är fortfarande möjligt att endast en enda typ av varelse ligger bakom allt det som vi benämner parapsykiska och parafysiska fenomen och som vi sätter etiketter på med orden "ufologi", "spiritualism", "fesagor", etc., etc.

Vår käre ladugårdsskarl antog naturligtvis att han underhölls av "utomjordiska" damer, därför att tanken på "utomjordiska besökare"

och "rymdresor" är vår tids moderna variant på ett gammalt tema, vilken nästan med säkerhet matats in i det mänskliga psyket av samma varelser som av allt att döma är gamla mästare i att vilseleda oss.

För egen del kan jag endast säga att jag inte ser något i Liberatos historia som bevisar - eller ens antyder - att hans små liderliga lekkamrater kommit från Plejaderna eller från Christofix eller från någon annanstans därute. Vad jag menar är att vi här endast har att göra med ytterligare en manifestation av den demoniska befolkning, som delar denna planet med oss - och antagligen alltid har gjort det.

Antydningar om exakt likadana upplevelser kan man finna i hela litteraturfloran om "fesagor", där man mycket ofta kan läsa om kärlek mellan dessa feer och människor. (Se t.ex. Jacques Vallees bok *Passport to Magonia*).

Medan jag tycker att berättelser

av det slag som presenterats av A.V.B. och Liberato faktiskt skiljer sig en hel del från forna tiders fesagor, ligger skillnaden enligt min mening endast i att dessa senare berättelser är mer detaljrika. Jag misstänker att många av våra gamla sagor om "fe-älskare" också skulle ha varit mycket mer öppna om de insamlats och publicerats i en så fördomsfri tidsålder som vår i stället för under 1800-talet, då så många av dessa sagor gavs ut.

En sista anmärkning. Någon kommer säkert att lägga fram den mycket klara och förnuftiga förklaringen att vår kolombianske ladugårdsskarl helt enkelt hittat på hela historien sedan han läst historien om Villas-Boas. Detta tror jag inte alls på. För det första är Sydamerika en mycket vidsträckt kontinent och det är långt från A.V.B.s hembygd i sydvästra Brasilien till ladugårdsskarlens hem i närheten av Panama och Darienviken.

Rymdfolket griper in i händelse av storkrig. . .

- Sovjet och USA har sedan många år vetat om existensen av högt utvecklade utomjordiska civilisationer och har varit i kontakt med dem, säger Elisabeth Klarer i Johannesburg i Sydafrika som tränades till expert på koder under andra världskriget. Klarer påstår vidare att vissa meddelanden som Sovjet inte lyckats dechifrera har sänts till henne. Det är en kontinuerlig process där ryska vetenskapsakademien sänder mig meddelanden med registrerad post och telex från Moskva via Zurich.

Klarer som säger sig ha haft besök av främmande varelser de senaste två decennierna vidhåller att rysarna redan har lagt fram en del av denna information från rymden till Förenta Nationerna. Hon är övertygad om att Sovjet vill lära sig funk-

tionen av UFOs så de kan ta över kontrollen i rymden.

Stormakterna vet emellertid mycket väl att i händelse av ett krig i rymden kommer dessa främmande civilisationer att gripa in. Han tror också att Sovjet har utvecklat en "ljusstråle" vilken får atombomben att te sig föråldrad.

De har lyckats isolera antimateria och det utgör grundvalen för framtidens vapen - och tillägger att rymdvarelserna håller noga kontroll över jordens oroshärdar - och detta är en av de bäst bevarade hemligheter som regeringarna i världen inte låter allmänheten få reda på.

UFO-Review, nr 14

Bengt-Owe Lindén

UFO-KRYSS

HOROSKOP

VANLIG FÖRK.	SITTER FÄNGE i		TERRORIST DÅD	GAMMALT REDSKAP	DYGGDE NOA	GÖR EMIL
	↓	SLINGRAB	↓	↓		
LÖSER DU NU	→					
I ÖST		SARA BOM				NAMN PÅ LEJON
VÄXER i PAR	↓	BLIR MUSIK	↓	DRUCKEN	I STÄLLET FÖR SKRIV	
KÄND UFO FÖRSK.	→		—			
		KORT-SPEL	→			
UNER TE-KOPPEN	→			KALL BOSTAD		18/5
KAN. MANI KÖR	→			USA. 3 FLYG-VAPEN	INTE TA	Rymd figur
		DO RE?	→			
HUS-RUM	→	HAR STORA BILAR	→			GÅR FORT
	FINNS i SEANS					

ADDRESS:

20

21

Den mystiska damen i vitt

Av Timothy G. Beckley

Genom åren har Peru varit platsen för många UFO-händelser. Många medborgare har rapporterat avlägsna ljus på himmelen, som rör sig oregelbundet, och möten med främmande varelser. Men en plats som heter Huanaco, och som ligger i mellersta Peru, har varit särskilt uppmärksammat genom ljus, okända flygande farkoster, udda varelser som materialiseras i de kringliggande bergen och utsänder magiska ljud och mest häpnadsväckande av allt, uppenbarelsen av en kvinnlig varelse känd som "Andernas vita dam". De första rapporterna från just Huanaco kom från tre medlemmar av bergsfolket, som efter tröttande vandringar ned från Anderna kommit fram till Lima. Hela den vidsträckt provinsen Huanaco är ett mysterium i sig självt. Traditionen säger att de första människorna här kom från himmelen och för några år sedan fann arkeologerna den nu berömda "korsade händer" som är gjord av lera och anses som det äldsta funna kulturföremålet på hela kontinenten. Lerfiguren som är ca 4.200 år gammal visar, att proportionerna mellan fingrar, handleder och underarmar helt skiljer sig från de människor som nu bor i Peru. Ytterligare något som inte går att

förklara är hur lerfiguren kan ha förblivit intakt efter så lång tid och påverkan av naturkrafter. Detta kan peka på att en okänd bestandsdel använts i leran.

Peruanska sällskapet för interplanetariska relationer bestämde sig snabbt för att undersöka händelserna i Huanaco. En vetenskapsman från Ecuador och två forskare från Peru begav sig till platsen och intervjuade flera vittnen. I ett fall berättades om en man som räddats ur kvicksand av två små män med grönskiftande hud. Av allt att döma verkade de flesta rapporter komma från ett område kallat Rondoslätten, norr om staden och på 2.500 m höjd över havet.

Forskarna slog läger på högplatån och under första natten började underliga saker hända. De berättade att de kl. 9 på kvällen såg två oförklarliga ljus. En stund senare stod peruanen Alvarez en bit från lägret då han fick se flera små grönaktiga varelser framför sig i mörkret. Nästa morgon bröt forskarna upp lägret och ville genast rapportera sina upplevelser. Så snart som möjligt anordnades en ny välutrustad expedition bestående av tolv medlemmar. Efter en fyra dagars lång färd stannade expeditionen hos en Fernando

Fernandez, som tycktes veta mycket om UFOs i trakten däromkring. Hans forskning hade visat, att den största UFO-aktiviteten försiggick i en liten by som hette Cayran och låg i en dalsänka. Endast lantfolk bodde här och fenomen som sociala problem, politik och kriminalitet var helt okända. Invånarna lever i en-dräkt och har ej kontakt med utomstående.

Vid expeditionens ankomst samlades många nyfikna människor men skingrades snart och ville inte svara på några frågor när de fick veta dess ärende. För dem var det tabu att prata om sådana saker och de trodde att det skulle störa lugnet i byn. Det ansågs som synd att undersöka "den vita damen".

Två små pojkar som lekte med en underlig trädocka föreställande en jungfru blev expeditionens räddning. Pojkarna sa att jungfrun hette "den renaste av heliga" och bodde i en grotta ovanför byn. De ville inte visa vägen utan sa endast att hon bodde på toppen av ett berg tillsammans med små änglar och att hon kallade på sina trogna genom att ringa i en klocka som hördes över hela byn.

Genom diverse mutor gick pojkarna med på att samarbeta. Efter att ha vandrat över två km kom de fram till ett brant berg med två klippblock lagda på varandra längst uppe på toppen. Vid basen av de två blocken fanns en öppning, där en vuxen nätt och jämnt kunde krypa in. Halvvägs uppför bergssidan uppenbarade sig en vacker kvinnogestalt som var omkring 55 cm lång och klädd i en vit tunika. Kvinnans hud var rosafärgad och ögonen blå och stora. Håret var gyllenblont. I ena handen höll hon ett rött bälte och det verkade som om hon kunde läsa forskarens tankar.

T.G. Beckley berättar: Efter en stunds obeslutsamhet beslöt jag mig för att försöka kommunicera och innan jag hade pratat färdigt började kvinnan röra sig upp mot toppen av berget. Det såg ej ut som om hennes

fötter rörde marken och inom några minuter var hon uppe vid toppen och försvann. Jag följde efter och till sist var jag uppe vid grottan och vid dess öppning fanns en plattform på ca 9 kvadratmeter. Denna var fylld med blommor och grönsaker som lagts dit av troende, som mirakulöst botats av de lokala invånarna i byn.

Nu hade resten av truppen nått toppen och då bad jag den yngste av pojkarna klättra in i grottan för att se efter om kvinnan var där. Ett par minuter senare kröp pojken ut och berättade att kvinnan hade sällskap av två änglar klädda i guldfärgade kläder.

Jag skickade in pojken igen och ville att han skulle fråga kvinnan om vi kunde få kontakt med henne. Pojkens svar var att damen i vitt var villig att komma ut vid midnatt. Jag tyckte att detta var opraktiskt, då vi kanske skulle bli sjuka och möjligen frysa ihjäl på den höga höjden. Det var tydligt att hon inte önskade fysisk kontakt med vår expedition. Vi avlägsnade oss därför, men kanske vi återvänder till denna trakt en dag för att lära mer om damen i vitt och hennes änglar.

UFO-Review nr 13

B.O. Lidén

UFO INFORMATION

UFO-Information håller

ÅRSMÖTE

i Lagmansberga Brunnsgård

söndagen den 24 juni kl. 17.00.

Styrelsen

Tredjegradskontakt I BRASILIEN

Dona Lucia Anhaia, som tillsammans med sin man, Senor Dario Anhaia, äger och driver fazedan Sao Luiz i Mogy-Guacu, Sao Paulo, hade den 18 eller 19 oktober 1965 en upplevelse som hon med glädje och längtan, men också med fruktan alltid kommer att minnas. Månen hade just gått ned bakom horisonten, då hon fick syn på ett orange-färgat ljus som i trädtoppshöjd närmade sig boningshuset. Hon hörde inget ljud, men förnam en angenäm doft när ljuset passerade genom vegetationen.

Ljuset kom från ett UFO som sänkte sig mot marken på andra sidan vägen, där det finns en kohage. Det landade inte utan stannade upp och svävade med en lätt pendelrörelse ca en halv meter över marken. Då dona Lucia, tillsammans med sin lille son Darinho, hade gått närmare grinden, kunde hon tydligt urskilja ett koniskt föremål som var ca 3-4 meter i diameter vid basen och ca 3 meter högt. På ena sidan av konen stack ett rör ut som var ca 1,20 meter långt. Farkosten sände också ut ljusstrålar åt alla håll.

Framför UFOt på marken stod en liten man som var ungefär 120 cm lång. Dona Lucia stod och betraktade honom på ett avstånd av 40 meter. Hon kunde inte se hans ansikte, men lade märke till att han bar en grå jacka, som var försedd med vita fläckar av bönstorlek och en remsa framtill. Han verkade vara barhuvad, och hans händer var mycket små. Han sprang omkring bland bo-

skapen en stund och gick sedan bort mot en buske ca 50 meter därifrån. Korna visade sig helt likgiltiga för hans närvaro. Plötsligt såg hon honom inte längre, och farkosten lämnade platsen.

Fem minuter senare återkom den och gick ned på samma ställe, varvid en annan liten pilot uppenbarade sig. Denne bar en vit skjorta som verkade stärkt. "Han liknade den teckning i tidningen *Correio Paulistano* (21.11.1954) som illustrerade 'Blomsterhändelsen' i Italien," sade dona Lucia, då hon utfrågades av en forskare från SBEDV. Denna nya person såg hon på nära håll, och hon lade märke till hans smala näsa och fina anletsdrag. "Han hade ett mycket vackert ansikte, jag kommer aldrig att glömma det."

Denna dvärg gick fram och tillbaka till en jurubeba-buske, och samlade varje gång famnen full med kvistar som han tog med tillbaka till UFOt.

Samma kväll hade man anordnat festligheter på den närliggande fazendan Catagua, och flera människor gick förbi på vägen med lyktor i händerna, och åter andra kom på cykel. Varje gång någon kom förbi på vägen, drog sig dona Lucia och hennes unge son in i skuggan, ty de ville inte ses ute på vägen mitt i natten. Även farkosten flyttade sig bakom några buskar, varvid piloten på något oförklarligt vis försvann för att aldrig mer visa sig. Denna man-över varade i fem minuter, varefter farkosten lämnade området.

Därefter inleddes ett verkligt

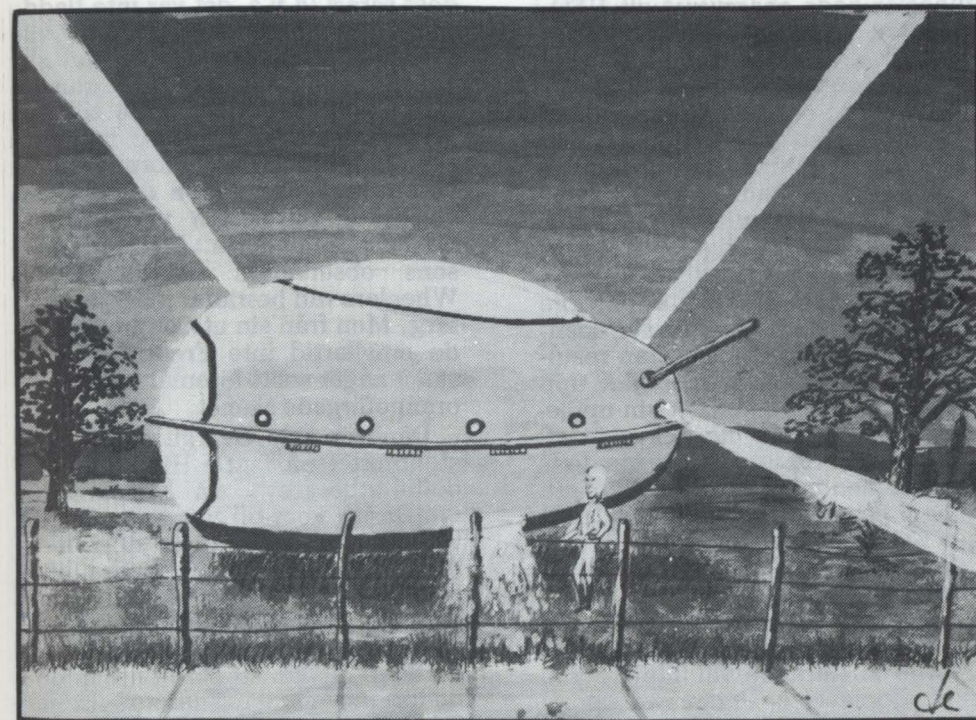
fascinerande skådespel: På ett avstånd av ca 2 km sågs nu två identiska farkoster som befann sig ca 2000 meter ifrån varandra. Det vänstra av dessa riktade en ljusstråle mot fönsterposten på en magasinsbyggnad vid sidan av huset, och under en ca 2-3 minuter projicerades, såsom i en spegel, bilden av en liten man. Denne hade ett barskt utseende och satt med böjda armar, som om han satt och styrde en farkost. Han hade ljus hudfärg, kalt huvud och lutade sin nacke mot en tjock, creme-färgad rulle. Dona Lucia kände inga sympatier för denna varelse, ty han påminde henne om en person som hon inte kan med. Hennes son gick närmare och höll fram sin hand ca 20 cm framför fönsterposten, varvid han bröt projektorstrålen och orsakade en skugga på bilden.

I samma stund som strålen bröts, projicerade det vänstra föremålet

en vågrät ljusbana mot det högra. Denna ljusbana var försedd med vertikala linjer och liknade en liggande stege, och den blev längre och längre alltmedan den sköt ut mot UFOt till höger. När denna stråle kom i kontakt med UFOt skedde en explosion som orsakade en detonation och ett kraftigt ljussken, varvid såväl ljusbanan som de två spårlöst försvann.

I samma ögonblick slocknade alla fotogenlampor i huset och under en tid fungerade inte de batteriutrustade lyktorna. Det märkligaste av allt var att det inte gick att tända några tändstickor. Vid en senare undersökning av lamporna visade det sig att borsten på alla asbetsstrumporna stod rakt ut.

Källa: Vierzig Begegnungen mit Ausserirdischen in Brasilien, av Walter K Byhler.

UFO landade i "kohage". Korna var helt likgiltiga, säger Dona Lucia, som blev vittne till händelsen.

Polisman på sjukhus efter möte med UFO

Av Jack M. Bostrack

(Mufon State Section Director och professor i biologi vid University of Wisconsin)

Jag fick först höra talas om denna UFO-observation genom en av mina studenter vid University of Wisconsin-River Falls. Han och en vän hade uppsnappat en eller flera av George Wheelers radiomeddelanden, angående ett UFO, till Pierce Countys sherifffkontor i Ellsworth, Wisconsin. Detta hade skett kvällen innan (torsdagen den 22 april 1976). Jag var speciellt förbryllad då George Wheelers namn nämndes, eftersom det endast var ett år efter det att Mr. Wheeler hade observerat ett UFO i utkanten av Elmwood, Wisconsin (6 april 1975). Jag hade intervjuat George angående denna tidigare observation, och var övertygad om att han var ett pålitligt vittne som verkligen hade upplevt vad han beskrivit. Det verkade emellertid underligt att samme person skulle uppleva en annan observation i samma område.

Jag försökte kontakta George under veckoslutet och under måndagen den 26 april, men utan resultat. Den 27:de ringde han själv upp mig och beskrev i korthet sin upplevelse. Det var då jag fick veta att anledningen till att jag inte kunde få kontakt med honom var att han varit inlagd på sjukhuset från fredagen den 23 till tisdagen den 27.

Jag körde till Elmwood på tisdags-eftermiddagen för att intervjua George angående denna senaste observation. Jag fick det intrycket att George fortfarande var lite instabil av sin upplevelse. Under vårt samtal nämnde han att han hade informerat, i andra hand, om att Mr. Paul

Fredrickson, föreståndare på sjukhemmet i Elmwood, hade observerat ett ljussken vid samma tid och på samma plats den kvällen. George ringde upp Mr. Fredrickson och arrangerade ett möte med honom. Mr. Fredrickson informerade oss om att han hade blivit uppringd av en person på sjukhemmet, som hade uppmärksammat händelsen, och ombads gå ned till sin port och titta ut mot stenbrottet på Tuttle Hill. Mr. Fredrickson bor ca 1,2 km från stenbrottet. Då han tittade mot stenbrottet från sin port, såg han ett ofärgat ljussken. Det var underligt, berättade han, på grund av dess färg och dess särart (d.v.s. det var inte fladdrande och oregelbundet i form, vilket vore fallet om det hade rört sig om en brand, utan det var ett ganska fast sken). Då han kände till sin hustrus intresse för UFO-fenomen skyndade han sig att informera henne om händelsen. Men då de båda återvände till porten var emellertid ljusskenet borta. Mr. Fredricksons observation bekräftar Mr. Wheelers vad beträffar plats, tid och färg. Men från sin utsiktspunkt kunde emellertid inte Fredrickson urskilja något solitt föremål endast det orangefärgade skenet.

Därefter åkte George och jag till stenbrottet på Tuttle Hill där han i detalj beskrev sin upplevelse: "Då jag kom till toppen på Tuttle Hill fick jag syn på detta stora föremål, vilket verkade vara lika högt som ett tvåvåningshus och ca 75 m i diameter. Det befann sig ca 150 m ifrån mig och ungefär 30 m ovanför marken, mellan stenbrottet och den nedbrunna gamla ladan, såvitt jag kunde bedöma. Det var ett orangevitt ljus på toppen och sex blåvita

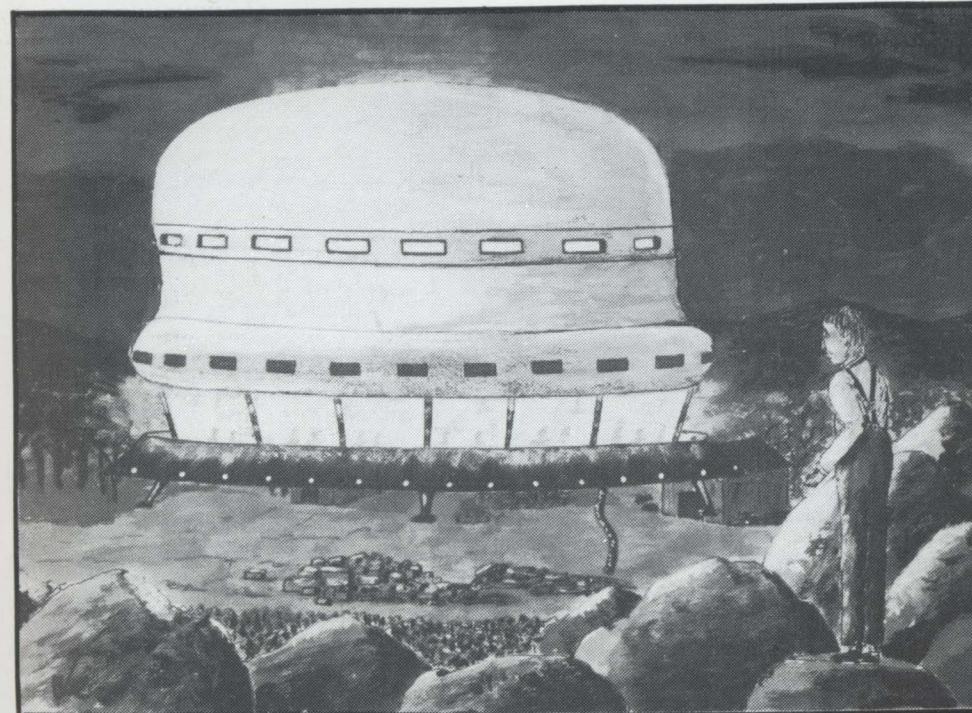
ljus på sidan och jag kunde se skuggor som om någonting rörde sig inuti det. I sidans mitten var det något som liknade en öppen panel, och jag kunde se något därinne med fenliknande delar som långsamt roterade. Vad som såg ut att vara ben på farkosten var delvis utfällda från kroppen och där fanns ett långt svart slangliknande bihang på undersidan. Det steg rakt upp, ytterst hastigt, och just då märkte jag en slags blix och mina billyktor slocknade, radion dog och motorn stannade. Sedan minns jag inget mer, tills någon frågade mig om jag behövde hjälp."

Ett kort stycke därifrån ligger L. O'Bryans farm. Inför utsikten att de hade observerat något den kvällen, körde vi in och besökte Mr. och Mrs. O'Bryan. Vi fick veta att Mrs. O'Bryan hade gått till sängs innan kl. 11.00 den kvällen, men Mr. O'Bryan var vaken och såg på TV.

Då vi frågade om han hade sett eller hört något utöver det vanliga den kvällen, blev svaret negativt. Han påpekade emellertid att hans TV hade slocknat den kvällen under några sekunder just efter 11.00. Mr. O'Bryan mindes inte namnet på programmet, men visste att det var ett par minuter efter programmets början som TV:n slocknade. Detta sammanfaller med den tid då Mr. Wheeler och hans polisbil omvärldes av ljuset från UFOt. Vid mitt andra besök hos Mr. O'Bryan (8 maj 1976) hade jag med mig en kopia av TV-programmen för torsdagen den 22, och han bekräftade att han hade tittat på Perry Mason Show på kanal 11, vilket börjar kl. 11.00. Mr. O'Bryan tillade att han hade hört att ett av barnen i familjen som bor i nästa farm nedåt vägen hade sett något den kvällen.

Nästa farm nedåt vägen, men inom synhåll från O'Bryans farm och

Forts nästa sida

Det svävade ungefär 30 meter ovan marken och var stort som ett tvåvåningshus, berättade George.

ARKIVET FÖR UFO-FORSKNING

BOX 11027

600 11 NORRKÖPING

Utgivarkorsband

UFO-INFORMATION

Box 16, 596 00 Skänninge.

Polisman på sjukhus efter möte med UFO

Forts från föregående sida.

stenbrottet, bebos av Mr. James Kuehl med familj. George och jag åkte till Kuehls farm och talade med Mrs. Kuehl och hennes barn. Tvärt emot vad Mr. O'Bryan hade hört hade inget av barnen sett eller hört något underligt den kvällen, ej heller Mrs. Kuehl. Därefter gick vi ned till ladan och talade med Jim Kuehl. Han berättade, att han inte heller hade märkt något ovanligt den kvällen. Han nämnde emellertid att hans hustru hade kommit hem från ett möte strax efter kl. 11.00 den kvällen och hade lagt märke till att hundarna uppförde sig mycket märkligt. De har flera hundar och några är mycket unga. Jim nämnde att hans fru hade påpekat, att hundarna hade uppfört sig mycket speciellt när hon kom hem. Vanligtvis kommer de springande och hoppar upp på henne när hon kommer hem. Denna kväll kom ingen av dem fram till henne, utan stannade på avstånd och skällde. Hon kallade på dem men de kom ändå inte fram till hen-

ne. Detta var enda kvällen hundarna uppvisade en sådan förändring i sitt beteendemönster.

Under perioden 3-8 maj försökte jag åter komma i kontakt med George, men utan resultat. Lördagen den 8:e åkte jag till Elmwood och träffade hans hustru, Doris, som då var hemma. Hon berättade att George hade varit intagen på sjukhuset hela veckan. Under denna tur besökte jag poliskonstapel Gene Helmer och hans fru. Under denna diskussion framkom inga direkt nya uppgifter, men den bekräftade vad George hade sagt om händelsen.

Torsdagen den 27 maj diskuterade George och jag fallet. George nämnde att han hade talat i telefon med Mrs. Miles Wergland, Elmwood, som samma kväll hade observerat UFOt då hon tittade ut genom ett fönster i sitt hem. Vi åkte till henne men ingen var hemma.

Källa: Mufon UFO Journal, nr. 103, juni 1976.